

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: U-I-211/01

Datum: 16. 5. 2002

S K L E P

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude Mladena Vukadinoviča in Mihca Bojca iz Kranja, ki ju zastopa pooblaščenec mag. Matevž Krivic iz Medvod, na seji dne 16. maja 2002

sklenilo:

Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti akta o razpisu volitev v Študentski parlament Študentske organizacije Univerze v Mariboru z dne 3. 10. 2001 se zavrže.

Obrazložitev

1. Pobudnika sta dne 16. 10. 2001 ponovno vložila pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti akta o razpisu volitev v Študentski parlament Študentske organizacije Univerze v Mariboru z dne 3. 10. 2001 (v nadaljevanju akt o razpisu volitev), potem ko je Ustavno sodišče s sklepom št. U-I-209/01 z dne 15. 10. 2001 njuno prvo pobudo zavrglo. Pobudnika sta vložila tudi tri dopolnitve pobude (dne 17. 10. 2001 in dne 22. 10. 2001), pobudi pa so se pridružili tudi študentje Fakultete za organizacijske vede v Kranju Slaviša Ilič, Marjeta Fijavž in Mirjana Belšak. V svojih izjavah o pridružitvi pobudi navajajo, da zaradi prekratkega roka niso uspeli vložiti kandidature. Pobudnika menita, da je Ustavno sodišče pristojno za oceno akta o razpisu volitev, ker vsebuje splošne in abstraktne norme. Tako naj bi bile nedvomno splošne norme določbe drugega stavka 1. točke ter 3. in 4. točke izpodbijanega akta. Najspornejša določba naj bi bila določba 4. točke, ki na splošno ureja kandidacijski postopek, tako da dopušča le en dan za sprejem kandidatur. Po mnenju pobudnikov gre za originarno normo, ki nima pravne podlage v kakšnem splošnem predpisu. Glede vprašanja razmejitve splošnih javnopravnih aktov od zasebnopravnih pobudnika opozarjata na članek v knjigi Ustavno sodstvo, ki obravnava pristojnosti Ustavnega sodišča. Opozarjata tudi na sklep Ustavnega sodišča št. U-I- 255/97 z dne 22. 4. 1999 (OdlUS VIII, 86), v kateri je Ustavno sodišče Statutu Študentske organizacije Univerze v Mariboru (v nadaljevanju ŠOUM) priznalo pravno naravo splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil. Zato naj ne bi imelo utemeljenega razloga, da tudi izpodbijanemu aktu ne bi priznalo narave splošnega akta. Argumenti Ustavnega sodišča, da določbe izpodbijanega akta pomenijo uresničevanje splošnih določb Statuta ŠOUM in Odloka o volitvah poslancev v Študentski parlament ŠOUM (v nadaljevanju Odlok o volitvah poslancev) naj ne bi dokazovali, da imajo določbe izpodbijanega akta pravno naravo posamičnih določb. Le uporaba splošnih norm na posamičen primer naj bi pomenila preskok od splošnega k posamičnemu aktu, od predpisov k odločbi. Šele individualni akti volilne komisije naj bi bili posamični akti. Zato predlagata, naj Ustavno sodišče ponovno presodi svojo odločitev, da za presojo izpodbijanega akta ni pristojno, ker gre za posamični akt. Opozarjata tudi, da se v upravnem sporu, na katerega ju je napotilo Ustavno sodišče v 5. točki obrazložitve, odloča le o zakonitosti izpodbijanega akta, ne pa tudi o njegovi skladnosti oziroma neskladnosti z Ustavo, in da že to dejstvo kaže, da ne more biti podana pristojnost Ustavnega sodišča za presojo izpodbijanega akta. Pobudnika ponovno navajata izjave posameznikov v dnevem časopisu Večer, iz katerih naj bi nesporno izhajalo, da je bil izpodbijani akt objavljen šele 8. 10. in ne 3. 10. 2001, kot piše na njem.

Pobudnika ponovno predlagata, naj Ustavno sodišče izpodbijani akt odpravi in takoj zadrži njegovo izvrševanje. V tretji dopolnitvi pobude pobudnika navajata, da formalno svoje pobude ne razširjata na Odlok o volitvah, če pa bi Ustavno sodišče razširilo postopek tudi na Odlok o volitvah poslancev, pa pobudnika navajata določbe, ki so očitno v nasprotju s sodobnimi standardi demokratičnega volilnega postopka.

2. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-209/01 z dne 15. 10. 2001 zavrglo pobudo za začetek postopka za oceno akta o razpisu volitev zaradi nepristojnosti, ker je izpodbijani akt o razpisu volitev posamični akt, izdan na podlagi splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil. Razlogi za navedeno odločitev so vsebovani v 3. in 4. točki obrazložitve navedenega sklepa.

3. Ustavno sodišče ugotavlja, da navedbe pobudnikov v obravnavani pobudi niso takšne, ki bi lahko privedle do drugačne odločitve Ustavnega sodišča. Ustavno sodišče ponovno poudarja, da je bil izpodbijani akt izdan na podlagi določb Statuta ŠOUM ter Odloka o volitvah, ki urejajo volitve, in da pomeni akt o razpisu volitev le uporabo teh splošnih določb v primeru konkretnega razpisa volitev.

4. Pobudnik v novi pobudi vztraja pri svojem stališču, da je izpodbijani akt splošni akt, oziroma navaja, kateri deli izpodbijanega akta naj bi bili nedvomno splošne (originarne) norme, ker nimajo podlage v splošnih določbah Statuta in Odloka o volitvah poslancev. To naj bi bil drugi stavek 1. točke ter 3. in 4. točka izpodbijanega akta. Navedene določbe, ki omogočajo predčasno glasovanje na dan volitev odsotnim študentom (drugi stavek 1. točke), ki povedo, kje in kdaj lahko kandidati za študentske poslance dvignejo kandidatne obrazce (3. točka) in ki določajo, komu in na kakšen način je treba poslati candidature (4. točka), so sestavni del konkretnega razpisa volitev ter tehnično omogočajo izvedbo volitev. Če bi akt o razpisu volitev vseboval le določitev datuma, ne da bi določal, kje je mogoče dvigniti kandidatne obrazce in komu naj se pošljejo candidature, volitev ne bi bilo mogoče izvesti. Tudi določba drugega stavka 1. točke, ki določa, kdaj in kje lahko študentje predčasno glasujejo, po svoji vsebini ni splošna, temveč je konkretna norma. Dejstvo, da Statut in Odlok ne urejata predčasnega glasovanja, ne pomeni, da je ta določba postala splošna norma in jo je zato treba presojati kot splošno določbo. Če pobudnika menita, da akt o razpisu ne bi smel določiti časa in kraja predčasnega glasovanja, ker tega ne omogočata Statut ali Odlok, in da so zaradi tega kršene njune ustavne pravice, bi lahko to uveljavljala pri izpodbijanju akta o razpisu volitev v upravnem sporu. Ustava v drugem odstavku 157. člena določa, da pristojno sodišče odloča v upravnem sporu tudi o zakonitosti posamičnih dejanj in aktov, s katerimi se posega v ustavne pravice posameznika, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo. Zato navedbe pobudnikov, da bi v upravnem sporu lahko izpodbijala le zakonitost izpodbijanega akta, ne pa tudi njegove neustavnosti, Ustavno sodišče ni moglo upoštevati. Sodniki so pri opravljanju sodniške funkcije vezani na Ustavo in zakon (125. člen Ustave), Zakon o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97 in nasl. - ZUS) pa v tretjem odstavku 1. člena določa, da sodišče odloča v upravnem sporu o zakonitosti aktov, s katerimi se posega v ustavne pravice posameznika, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo.

5. Ustavno sodišče v skladu s svojo pristojnostjo, določeno v 160. členu Ustave in v 21. členu Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju ZUstS), v vsaki posamezni zadevi na podlagi vsebinske analize izpodbijanega akta presoja, ali je za presojo izpodbijanega akta pristojno ali ne (npr. odločba št. U-I-201/96 z dne 14. 6. 1996, Uradni list RS, št. 34/96 in OdlUS V, 99). Zato navedbe pobudnikov, da je Ustavno sodišče akte o razpisu referendumov vedno presojalo kot splošne akte in da zato ni razloga, da bi izpodbijani akt o razpisu volitev obravnavalo drugače, ne morejo vplivati na odločitev Ustavnega sodišča, ki jo je sprejelo že v sklepu št. U-I-209/01.

6. Iz navedenih razlogov je Ustavno sodišče pobudo zavrglo.

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi 25. člena ZUstS v sestavi: namestnik predsednice dr. Janez Čebulj ter sodnici in sodniki Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Mirjam Škrk, Franc Testen in dr. Lojze Ude. Sklep je sprejelo s petimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Ude, ki je dal odklonilno ločeno mnenje.

Namestnik predsednice
dr. Janez Čebulj